

Oponentský posudek na diplomovou práci *Reprezentace izraelsko-palestinského konfliktu v českých médiích* Adély Procházkové

Jedná se o dobrou práci, které bych nicméně vytkl jistou rozpornost v rámci prováděné analýzy a pozadí, na němž či vůči němuž se tato analýza provádí. Autorka se takto v rámci nutného historického kontextu, jehož důležitost autorka přiznává na str. 10 či 32 a jehož narativ do velké míry určuje interpretaci či narativ izraelsko-palestinského konfliktu, přiznaně opírá převážně o Marka Čejku, jehož kniha ale z principu nemůže být sama o sobě neutrálním pozadím, jak je v práci implicitně pojímána. Čímž nechci nijak zpochybňovat relevanci Marka Čejky, pouze upozorňuji na metodické pochybení v magisterské práci, která historické pozadí konfliktu na limitované ploše prezentuje opět z principu výběrově (např. na str. 12 nejsou zmíněny dosti podstatné kroky egyptské armády před izraelským útokem a celá stránka tak ne zcela dává smysl) a nadto samo o sobě „zabarveně“. Jinými slovy, pakliže autorka později v práci upozorňuje na emotivní zakřivení analyzovaných článků spojeného se selektivním důrazem (viz např. str. 49), pak je třeba dodat, že sama se takového rétorického zakřivení dopouští, např. na str. 12: „[Izraelský preventivní útok] byl *naprosto pochopitelný* a podnícen strachem z možného napadení.“

Či na str. 21: „Na chvíli se podařilo upoutat světovou pozornost na dlouholeté analýzy izraelského kolonialismu, což vedlo k zpravodajství o izraelských válečných zločinech v Gaze a zabíjených palestinských dětech.“

Či na str. 24: „... domnívám [se], že by [A2larm] mohly vydávat více článků, které se budou řadit pod humanitární rámec a zastupovat znevýhodněné, utlačované civilisty, kterým je činěno bezpráví.“

Či na str. 33: „V A2larmu se ve spojení s izraelsko-palestinským konfliktem řeší i mýty, jak došlo k česko-izraelské vztahům [sic!].“

Čímž se nevyjadřuji k samotnému hodnocení či pozicím, se kterými bych měl mnohdy tendenci osobně souhlasit (v rámci mého laického chápání konfliktu), nicméně pakliže autorka implicitně analyzuje zakřivení a odchylky v rámci referování o izraelsko-palestinském (či palestinsko-izraelském?) konfliktu, pak práci schází kritická auto-revize, která by explicitně nastavila analytickou perspektivu.

V práci nalezneme i další sporná místa, např. na str. 15 se tvrdí, že „Česko je vůči Izraeli empatické,“ na str. 16 se naopak tvrdí, že „ve veřejném mínění se dlouhodobě objevuje propalestinský diskurz. Veřejný diskurz dlouhodobě nesdílí homogenní názor, že jsme přátelé Izraele. Od doby, co Izrael zahájila odvetnou operaci v Gaze, se začaly v České republice konat demonstrace na podporu práv Palestinců a požadující ukončení konfliktu v Gaze.“ O jakém „Česku“ je tedy řeč? K čemuž dodávám, že pakliže se na stejné stránce tvrdí, že diplomatická praxe nebyla „ani jedné ze zemí příjemnou,“ pak je toto silné tvrzení třeba doložit nějakým typem zdroje.

Obecně mi pak není zcela jasný závěr práce, který souvisí s výše řečeným: práce jako by se zejména v „praktické části“ snažila implicitně říci, že zatímco A2larm důrazem na humanitární kontext o daných událostech informuje spravedlivěji (adekvátněji, přiměřeněji...), Respekt naopak v rámci důrazu na politický rámec šíří narativ, který palestinské utrpení naopak přehlídí či bagatelizuje. Lépe řečeno, není mi jasné, zdali chce toto práce naznačit – a pak by s tímto záměrem či předpokladem, který opět sám o sobě nekritizují, měla vědomě pracovat – či – a to je mnohem podstatnější otázka – práce nepodcenila, že v rámci tohoto konfliktu je třeba před jakoukoli analýzou stanovit a zapracovat do ní vlastní přiznanou pozici, která z mnoha důvodů nemůže být cele neutrální už na úrovni popisu daných událostí.

Práci navrhuji předběžně hodnotit stupněm **dobře (3)**.

V Praze 3. srpna 2024
Ondřej Váša